

visningsministeriet inden Maanedsdagen, efter at det er bekendtgjort ledigt. Ministeren henlægger af Ansøgningerne foruden dem, der ifølge de derom givne almindelige Regler ikke kunne komme i Betragtning, ogsaa dem, som han anser for mindst egnede dertil, dog ikke over Halvdelen af det tilbageblevne Antal, ligesom dette ikke ved saadan Henslæggelse maa bringes ned under 6. De øvrige sendes med de Bemærkninger, hvortil Ministeren maatte finde Anledning, gennem vedkommende Biskop til Provsten og af denne snarest mulig til Menighedsudvalget for at give dettes enkelte Medlemmer Leilighed til at blive bekendte med samme. Paa et forud bestemt Sted i Pastoratet afholder Provsten i den fjerde Uge derefter et Møde med Udvalget, hvori der tages under Overvejelse, hvilke Ansøgere der paa Menighedens Vegne maatte være at fremsføre med Hensyn til den forestaaende Beskikkelse af Præst, og navnlig om der maatte være Ansøgere, der saavel ifølge deres tidligere Virksomhed som paa Grund af de i Menigheden stedfindende Forhold maatte ønskes tagne i særlig Betragtning. I den skriftlige Erklæring, som Menighedens Udvalgte derom ville have at afgive, kunne de tillige, om de dertil finde Anledning, fremhæve den eller dem blandt Ansøgerne, som efter deres Formening ikke egue sig til at ansættes i det ledige Kald.

Den saaledes afgivne Erklæring sendes med Ansøgningerne igjennem Provsten til Biskoppen, der atter med de Bemærkninger, hvortil han maatte finde sig foranlediget, tilstiller Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet samme. Dersom Menighedsudvalget enstemmig, uden Forbehold eller subsidiaire Forslag, har begjæret en af de Ansøgende kaldet, vil denne af Ministeren være at indstille til Beskikkelse, med mindre det af foreliggende Oplysninger fremgaar, at han paa utilladelig Maade, selv eller igjennem Andre, har indvirket paa Valget. Finder en saadan Enstemmighed ikke Sted, beror det paa Ministeren selv, hvor meget Hensyn han tror at burde tage til Udvalgets Erklæring.

§ 6.

Hvor der ved en Kirke er ansat to eller flere Præster (Sognepræst og reviderende Kapellaner), sker Beskikkelsen skiftevis med eller uden Menighedens Medvirkning, dog saaledes at der altid ved Kirken skal findes een Præst, der er beskikket paa den førstnævnte Maade. Er det ene af Præsteembederne ved en Kjøbstadkirke forenet med et Landsbyfognekald, sker Besættelsen af dette Embede stedse ved de paagjældende Menigheders Medvirkning.

§ 7.

De i denne Lovs §§ 3—6 indeholdte Bestemmelser kunne ikke til Anvendelse paa Embederne som Præst ved Hof- og Slotskirken i Kjøbenhavn, ved Kirkerne i Citadellet Frederikshavn, i Hospitaller og lignende Stiftelser, samt i Straffeanstalter og Arresthuse.

§ 8.

Denne Lov, som træder i Kraft den 1ste Januar 1873, gjælder ikke for Færøerne.

C. Liebe.

R i æ r.